

ЉУБИЦА АРСИЋ, рођена 1955. у Београду. Дипломирала је на Филолошком факултету у Београду, на групи за Југословенску књижевност и српскохрватски језик. Пише прозу. Књиге приповедака: *Прсиј у месо*, 1984; *Баруџана*, 1991; *Зона сумрака*, 1997; *Цијеле бовине боје*, 1998; *Само за заводнице* (избор), 2003; *Тијрасија од њијра*, 2003; *Мацо, да л' ме волиш*, 2005; *All inclusive*, 2012. Романи: *Чувари казачке ивице*, 1988; *Икона*, 2001; *Манџо*, 2008; *Рајска врајта*, 2015; *Четири кише*, 2019. Књига есеја: *Прочијано са усана*, 2020. Објавила и књигу: *Љубица Арсић – водич кроз њоеијчки и инџимни свеј*, 2011. Приредила више антологија.

РАДОЈКА ВУКЧЕВИЋ, рођена 1952. у Беранама, Црна Гора. Англиста, истраживања су јој усмерена ка историји америчке књижевности, америчкој књижевној критици, савременој српској књижевности и рецепцији америчке и српске књижевности, преводи с енглеског. Редовни је професор америчке књижевности на Филолошком факултету у Београду. Објављене књиге: *Фокнер и миј – мијолоџки мојиви у Фокнеровом ѡријовиједању*, 1997; *У сјенци мија – ојлеги о америчкој и канадској књижевности*, 2003; *A History of American Literature – then and now*, 2005; *A History Of American Literature – precolonial times to the present*, 2010; *Историја америчке књижевности*, 2018; *Разјовором кроз Америку*, књига интервјуа, 2019. Приредила: *An Anthology of American Literature I–II*, 1988, 2000; *Завјештање – анџолоџија женских џласова на енглеском језику*, 1999; *Reading American Literature: A Critical Anthology*, 2002; *Криџика данас* (коаутор М. Ђукић), 2004; *A Revised Anthology of American Literature*, 2005; *Perspectives on American Literature*, 2008.

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише студије, есеје и књижевну критику. Редовни је професор на Филолошком факултету у Београду, дописни члан Српске академије наука и уметности и од 2020. године потпредседник Матице српске. Објављене књиге: *Криџичареви ѡпарадокси*, 1980; *Српски надреализам и роман*, 1980; *Пјесник „Пајетџике ума” (о ѡјесниџиву Павла Појовића)*, 1983; *Традиџија и Вук Сџефановић Караџић*, 1990; *Хазарска ѡриџма – џумачење ѡрозе Милорага Павића*, 1991; *Књижевни ѡјлеги Данила Киша*:

ка *йоейици Кишове йрозе*, 1995; *Кроз йрозу Данила Кица: ка йоейици Кишове йрозе II*, 1997; *О йоезији и йоейици срйске модерне*, 2008; *Иво Андрић – мостй и жрйва*, 2011; *Иван В. Лалић и њемачка лирика – једно инйерйексйуално исйраживање*, 2011; *Милутиин Бојић йјесник модерне и вјесник авангарде – о йоезији и йоейици Милутиина Бојића*, 2020; *Сажейа йоейика сажимања: ка йоейици Данила Кица III – йенгенције и доминанйе у йрози Данила Кица*, 2023. Приредио више књига српских писаца.

МАРИЈА ДУБАЧКИЋ, рођена 2000. у Врбасу. Тренутно на студијама Компаративне књижевности са теоријом књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду.

ЉУБИША БИДИЋ, рођен 1937. у Краљеву. Песник, прозни писац, писац за децу, есејиста, путописац, књижевни и ликовни критичар, сликар. Гимназију је завршио у Крушевцу, а Филозофски факултет у Београду. Збирке песама: *Подйинуйе руке*, 1965; *Найрижен йрсйен*, 1969; *Пролисйало койље*, 1971; *Свраке воле сјајне сйвари*, 1975; *Горионик*, 1978; *Северњача над Бајдалом*, 1986; *Пакао за дневну уйойребу*, 1993; *Признајеш ли ййео, свейлосйи*, 1994; *Срйски царски рез*, 1999; *Свейи йољубац*, 2003; *Моравска йројеручица*, 2012; *Промейејева чинија*, 2014; *Љувене*, 2014; *Пчелин ујед*, 2016; *Срчани удар*, 2019. Збирке песама за децу: *С йочковима од маслачка до облачка*, 1983; *Заљубљиве йесме*, 1996; *Заљубљиве реке*, 2000; *Како сања једна Сања*, 2001; *Ойлегалце нема ганце*, 2009; *Дечје йесме за одрасле*, 2021. Књиге прозе: *Дневник за Теу*, 1992; *Царска деца – роман за малу и велику децу*, 2006; *Скраћенице*, 1998; *Кнейиња Јелена Балцић*, монодрама, 2010; *Скраћиване йриче*, 2012; *Нове скраћенице*, 2021. Путописи: *Чудесна Кина*, 1984; *Под Јужним крсйом – йуйоийиси из Јужне Америке*, 1992; *Ружа Будимйешије*, 2006. Студије, монографије, критике: *Крушевац*, 1988; *Лей над завичајним йнездом*, 2012; *Моја Десанка*, 2015; *Беседе йод бајдалском йором*, 2017; *Ликовна крийика*, 2018. Дневнички записи: *Мирис йролећа 1999.*, 2008; *Хилангарска лоза*, 2020. Приредио више књига и антологија.

ОЛИВЕРА ЖИЖОВИЋ, рођена 1976. у Горњем Милановцу. Историчар књижевности и књижевни критичар. Дипломирала, магистрирала (2008) и докторирала (2012) на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду. Објављене књиге: *Поейика и йсихолойија йройеске*, 2009; *Снови Михаила Булакова*, 2013; *Снови и индивидуација: „Јосиф и њејова браћа” Томаса Мана*, 2013; *Живи лик исйине Ф. М. Досйојевској: „Сан смешної човека”*, 2013; *Ахилејеве сузе: археййско йуйоивање кроз Хомерову „Илијаду”*, 2018.

МИЛИЦА ЈЕФТИМИЈЕВИЋ ЛИЛИЋ, рођена 1953. у Ловцу код Косовске Митровице. Пише поезију, прозу, приче за децу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Мрак, избављење*, 1995; *Хибернација*, 1998; *Путопис коже*, 2003; *Чарање*, 2007; *Одвјање свиџка – сабрane и нове ђесме*, 2009; *Мистерија љубави* (избор), 2011; *Жубор ума / Il gorgoglio della mente* (двојезично, на српском и италијанском), 2012; *Тејоважа ума*, 2012; *Мозаиком на создајелој* (на македонском), 2012; *Das mysterium der liebe* (избор на немачком), 2012; *По мери мийа*, 2014; *Партиенон звездама зиган*, 2015; *Şehrezat'in yeni dansi – seçilmiş şiirler* (на турском), 2016; *Посланице Одисеју*, 2017; *О Косову ојет* (и нове ђесме), 2019; *Кодирано знање*, 2021; *Моје најљубавније (стио ђесма о љубави)*, 2022. Књиге приповедака: *Сиже случаја*, 2002; *Очи у очи са судбином*, 2015; *Нејредвиђен сусрет*, 2016; *Скривено у сјају очју*, 2019. Књиге критика, есеја, огледа и приказа: *Поеџика слуђење*, 2004; *Ејисџемолоџка осветљавања*, 2007; *Еџакџиносџи џајне – џонирања у џоеџију*, 2011; *Понирања (у џрозни џекџи)*, 2015; *Лоџосно џреобиле свеџа*, 2021. Приредила више књига.

МИЛЕНА КУЛИЋ, рођена 1994. у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Дипломирала и мастерирала на Одсеку за српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду, где је тренутно на докторским студијама. Пише поезију, есеје, књижевну и позоришну критику. Бави се теоријом драмских уметности, историјском театрологијом и савременом драмом. Објављена књига: *Лет Минервине сове – оџлеги о џозоришној умејносџи*, 2017.

ТАМАРА ЉУЈИЋ, рођена 1989. у Крушевцу. Дипломирала, мастерирала и 2022. године докторирала (дисертација „Фигура владара у српској књижевности осамнаестог и деветнаестог века”) на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Пише научне радове из области српске књижевности које објављује у зборницима и периодици.

ИВАН НЕГРИШОРАЦ, рођен 1956. у Трстенику. Пише поезију, прозу, драме, студије и књижевну критику. Од 2005. до 2012. године био је главни и одговорни уредник *Летџојиса Мајџице срџске*, а од априла 2012. је председник Матице српске. Редовни је професор на Филозофском факултету у Новом Саду и од краја 2021. инострани члан АНУРС. Књиге песама: *Трула јабука*, 1981; *Ракљар. Желудац*, 1983; *Земџојис*, 1986; *Абракадабра*, 1990; *Тојло, хладно*, 1990; *Хој*, 1993; *Везници*, 1995; *Прилози*, 2002; *Поџајник*, 2007; *Свеџилник*, 2010; *Камена чџенија*, 2013; *Чџенија* (избор), 2015; *Мајџични млеч*, 2016; *Изложба облака* (избор и нове), 2017; *Оџледала Ока Недремана*, 2019. Роман: *Анђели умиру*, 1998. Дrame: *Фреџи умире*, 1987; *Куџ-куџ*, 1989; *Исџираја је у џоку, зар не?*, 2000; *Виџиџ*

ли свице на небу?, 2006. Студије и есеји: *Лејитимација за бескућнике*. *Српска неоавангардна поезија – њојички идентитет и разлике*, 1996; *Лирска аура Јована Дучића*, 2009; *Испраћа предака – искушења колективној и индивидуалној ојсјанка*, 2018; *Њејошевски њокреј ојјора*, 2020; *Поезија Јована Дучића – од емјиријској нејативитетној до лирске метифизике*, 2022. Председник је Уређивачког одбора *Српске енциклопедије*, том I, књ. 1–2, 2010–2011, том II, 2013; том III, књ. 1–2, 2018, 2022.

ЖЕЛИДРАГ НИКЧЕВИЋ, рођен 1956. у Пријепољу. Пише поезију, есеје и књижевну критику, преводи с руског. Књиге песама: *Осећајна архитектура*, 1980; *Језуитски колеџ*, 1987; *Харфа њред водом*, 1993. Књиге есеја и критика: *Тренин критике*, 1991; *Ојјис*, 1994; *Неко је њроџао овим њујем – изабрани есеји*, 2010. Приредио више књига и антологија.

РАНКО ПАВЛОВИЋ, рођен 1943. у Шњеготини Горњој код Теслића, БиХ. Пише песме, приповетке, романе, драмске текстове, есеје и књижевну критику за одрасле, затим песме, приче, романе и драмске текстове за децу, бави књижевном критиком и есејистиком. Објавио је неколико десетина књига, међу којима и следеће збирке песама: *Немир сна*, 1963; *Дамари јасеновачки*, 1987; *Косји и сјене*, 1997; *Небески лан*, 2001; *Пјесме* (избор и нове), 2004; *Срж*, 2005; *Дама из Госјодске*, 2006; *Лов*, 2007; *Пјесников њрах*, 2008; *Монашки сонети*, 2011; *Између двије њразнине*, 2011; *Дубље од слухње*, 2012; *Повраћак у ѡчакку* (избор и нове), 2013; *Зрно*, 2014; *Нова ѡланетна*, 2014; *Прелазак у сјенку* (избор и нове), 2015; *Лаку ноћ, Ђиљана*, 2016; *Плавет*, 2018; *Измајлица*, 2018; *Вински сонети*, 2019; *Прометјејев чвор*, 2020; *Кроз ѡлене ущи*, 2021; *Варљиве висине*, 2022; *Камен крај ѡуша* (сонети), 2022. Године 2004. су му објављена и *Изабрана дјела* у четири књиге. Живи и ствара у Бањалуци.

ДУШИЦА ПЛЕТИКОСИЋ, рођена 1996. у Суботици. Дипломирала српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду. На истом факултету завршила и мастер студије школске 2020/2021. одбраном мастер рада „Време и простор у романима *Очеви и оци* Слободана Селенића и *Лајум* Светлане Велмар-Јанковић”.

МИЛАН РАДОИЧИЋ, рођен 1999. у Лесковцу. Основну школу и гимназију завршио је у Бору. Дипломирао је и мастерирао на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду, где је тренутно ангажован као демонстратор. Пише књижевну критику и есеје, објављује у периодици.

САША РАДОЈЧИЋ, рођен 1963. у Сомбору. Дипломирао и докторирао филозофију на Филозофском факултету у Београду, а магистрирао

из области науке о књижевности на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, прозу, књижевну критику, студије, есеје и преводи с немачког. Књиге песама: *Узалуд снови*, 1985; *Камерна музика*, 1991; *Америка и друће њесме*, 1994; *Елеџије, ноктурна, еџиџе*, 2001; *Четири тоџишња доба*, 2004; *Панонске еџиџе*, изабране и нове песме, 2012; *Суџер џен*, 2013; *Дуће и крајџке њесме*, 2015; *Слике и реченице*, 2017; *То мора да сам џакође ја*, 2020; *Тобоџан*, 2023. Роман: *Дечак са Фанара*, 2022. Књиге критика, есеја и студија: *Провидни анђели*, 2003; *Поеџија, време будуће*, 2003; *Ниџиџа и џрах – анџроџолоџџки џесимизам Сџериџиноџ Даворџа*, 2006; *Сџаџање хоризонџа – џесниџџво и инџерџреџиџаџија џесниџџва у филозофскоџ херменеџџиџи*, 2010; *Разумевање и збивање – основни чиниџџи херменеџџичкоџ искуџџџва*, 2011; *Увод у филозофију умеџџносџи*, 2014; *Реч џосле*, 2015; *Једна џесма – херменеџџички изреџи*, 2016; *Слике и реченице*, 2017; *За свеџџлом из очеве колиџе – криџџичарски џоџмовник*, 2018; *Оџедало на џиџаџи Баџлони – оџлеџи о срџском неовџеризму*, 2019; *Умеџџносџи и сџџварносџи*, 2021.

ВИКТОР РАДУН ТЕОН, рођен 1965. у Скопљу, Северна Македонија. Од 1991. живи у Новом Саду. Дипломирао 1990. на економском факултету у Скопљу, магистрирао 2003. на Економском факултету у Суботици и докторирао на Факултету за менаџмент у Новом Саду 2006. године. Запослен је као професор економије и менаџмента на Факултету за примењену екологију Футура, при Универзитету Метрополитан у Београду. Пише поезију, прозу, есеје, критике, научне и стручне радове и уџбенике. Бави се филозофијом и студијама будућности, преводи са енглеског и македонског на српски и обрнуто. Члан Удружења књижевника Србије, Друштва књижевника Војводине, Удружења новинара Србије и Удружења стручних и научних преводилаца Војводине. Књижевност: *Јаје једнороџа*, 2008; *Вавилонски водоџаџи*, 2012; *Чудо Феникса*, 2013; *Крв и ружа*, 2016; *Змија олује*, 2019; *Манифесџи камена*, 2020. Филозофија, економија, студије будућности: *Конкуренџија на ниџану*, 2008; *Свеџџло у човеку*, 2010; *Храм екџџазе*, 2017; *Велика звер 666 – џророк новоџ еона: живиџи, оџџс и завеџџање Алисџџера Кроулиџа*, 2017; *Трансхуманизам – будућносџи без џуди*, 2018.

РУСКИ ПИСЦИ:

АНДРЕЈ КОРОБОВ-ЛАТИНЦЕВ (АНДРЕЙ КОРОБОВ-ЛАТЫНЦЕВ, рођ. 1987, Чита, Заџаџалје) – филозоф, предавао на Вороњешком државном универзитету и Православном универзитету светог Јована Богослова. Дисертација: „Достојеџски и руски филозофски еџзистенџиџализам”. Аутор књиге *Филозоф и раџи*, 2021. Официр народне милиџије ДНР.

МАРИНА ХАКИМОВА ГАЦЕМАЈЕР (МАРИНА ХАКИМОВА ГАТЦЕМАЙЕР, рођ. 1972, Казањ) – публициста, завршила Институт социјално-филозофских наука и масовних комуникација.

ЗАХАР ПРИЛЕПИН (ЕВГЕНИЈ НИКОЛАЕВИЧ ПРИЛЕПИН, рођ. 1975, Иљинка, Рјазанска област) – романсијер и приповедач, аутор читавог низа бестселера (*Пайтолојије, Сањка, Грех, Обишљ, Осмица...*) и добитник многих руских и интернационалних награда. Дипломирао на Филолошком факултету Нижњегородског државног универзитета. Учесник ратова у Чеченији и Донбасу.

ИГОР КАРАУЛОВ (ИГОРЪ АЛЕКСАНДРОВИЧ КАРАУЛОВ, рођ. 1966, Москва) – песник, публициста и преводилац, лауреат Григорјевске поетске награде.

АЛЕКСЕЈ ЧАДАЈЕВ (АЛЕКСЕЈ ВИКТОРОВИЧ ЧАДАЕВ, рођ. 1975) – културолог, журналиста. Завршио Државну академију словенске културе. Генерални директор Аналитичког центра „Московски регион”. Аутор књиге *Пуџин. Њеџова идеологија*.

ОЛГА АНДРЕЈЕВА (ОЛГА АНДРЕЕВА, рођ. 1967, Тула) – публициста. Одбранила дисертацију о проблему времена у филозофији и естетици руског симболизма. Ради у часопису *Руски рејорџер*. Живи у Москви.

СЕРГЕЈ МАЧИНСКИ (СЕРГЕЈ АЛЕКСАНДРОВИЧ МАЧИНСКИЈ), потпуковник, добровољац, члан Регионалног политичког савета и Први заменик начелника Војноисторијског центра Северозападног федералног округа Русије.

GERMAN САДУЛАЈЕВ (GERMAN УМАРАЛИЕВИЧ САДУЛАЕВ, рођ. 1973, Шали, Чеченска Република) – приповедач, публициста, правник, политички радник. Аутор култних књига *Ја, Чечен!* и *Гојска џисма*. Лауреат награде „Јасна Пољана”. Живи и ради у Санкт-Петербургу.

ПЛАТОН БЕСЕДИН (ПЛАТОН СЕРГЕЕВИЧ БЕСЕДИН, рођ. 1985, Севастопол) – писац, књижевни критичар и публициста. Победник премије Словенске традиције у номинацији „Мала проза”.

АНДРЕЈ ТКАЧОВ (АНДРЕЈ ЈОРЪЕВИЧ ТКАЧЕВ, рођ. 1969, Љвов) – свештеник Руске православне цркве, митрофорни протојереј, проповедник и мисионар. (Приредио Желидраг Никчевић)

НЕНАД СТАНОЈЕВИЋ, рођен 1982. у Сремској Митровици. Бави се српском књижевношћу XX века, пише огледе, есеје и књижевну критику. Књига есеја и критика: *У ојлегалу лиџератууре*, 2017.

БОШКО ТОМАШЕВИЋ, рођен 1947. у Бечеју. Књижевни теоретичар, прозаиста, песник и критичар, члан је Европске Академије наука, уметности и књижевности (Париз), члан француског и аустријског ПЕН-а, као и Француског друштва писаца (Париз), те Аустријског савеза писаца

(Беч). Важнији теоријски радови: *Бићно јесништво*, 1988; *Из искуства бићка и певања. Нацрт за једну онтололију јесништва*, 1990; *Саморазорне теорије*, 1994; *Конечна теорија књижевности*, 2000; *Бићно јесништво*, 2004; *Херменеутика неизрозирано – јесништво, онтололија, херменеутика*, 2006; *Чекић без јосиодара*, 2009; *Оледи о књижевној теорији – књижевна теорија и деридијанска револуција*, 2011; *Књића о Ренеу Шару – јесме и оледи*, 2015; *Марине књижевне теорије и сцена писања – изабрани оледи (1991–2018)*, 2018; *Орис тотит – моје дело и катедрале: јоилег на мој досадашњи јути*, 2019; *Бивштовање, језик, јесма – јесништво као јути сећања на метафизику*, 2020; *О мојој поезији и мојој јоетици*, 2022; *Далека коначност – књижевна интеријација и њезине сенке*, 2022. Романи: *Закаснили извештај једној академији*, 2000; *Нико, није – јриповест археололија*, 2012; *Роман о Исаковичу*, 2021; *Предео кроз који се јробијам*, 2021. Књиге песама: *Катезијански јролаз*, 1989; *Чувар времена*, 1990; *Целан-стиудије и грује јесме*, 1991; *Вигело жишка*, 1992; *Утарци*, 1994; *Предео с Вишњешајном и грује рушевине*, 1995; *План јоврајка*, 1996; *Друја историја књижевности*, 1997; *Сезона без Госиода*, 1998; *Стиудија шестаменна*, 1999; *Чисина и јрисујност*, 2000; *Пусиње језика*, 2001; *Није*, 2002; *Курелук моја незадовољства*, 2004; *Нова узалудност*, 2005; *Археололија јраја. Фукоова заосиавшиина – јоема археололија*, 2008; *Плодови јохода*, 2008; *Песме од лијовој и бајремовој дрвеша*, 2009; *Никуд*, 2011; *Изабрана јоезија (1977–2001)*, том 1, 2012; *Изабрана јоезија (1976–2011)*, том 2, 2013; *Заборав који јосијајемо – јесме из ошћећеној животи*, 2015; *Ведро знање о јоразима*, 2015; *Изабрана јоезија (1975–2017)*, том 3, 2017; *Изабрана јоезија (1975–2017)*, том 4, 2017; *Ја Нико и Молоа*, 2018; *Књића од зиме и леиша, јољској и божјеј јути*, 2022; *Преосиало време*, 2023.

МИЛИЦА ЂУКОВИЋ, рођена 1987. у Панчеву. Бави се српском књижевном периодиком XIX века и историјом српске књижевности. Докторирала 2020. године са темом „Тихомир Остојић и српска књижевна периодика” на Филолошком факултету у Београду. Пише стручне радове, студије, приказе, огледе и интервјуе, објављује у периодици.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццралд и Чарлса Симића. Преведене књиге: Алис Манро,

Бексѝво, 2006; *Превише среће*, 2010; *Голи живој*, 2013; *Мржња, ѝрија-ѝељсѝво, удварање, љубав, брак*, 2014; *Пољед са единбурѝске сѝене*, 2015; Дорис Лесинг, *Бен, у свеѝу*, 2007; *Мемоари ѝреживеле*, 2008; *Злајна бележница*, 2010; Ајрис Мердок, *Пешчани замак*, 2004; *Црни ѝрини*, 2005; Флен О'Брајен, *На реци „Код две ѝѝице”*, 2009; Мишел Фејбер, *Исѝод коже*, 2003; *Киѝа мора ѝасѝи*, 2004; Лиза Скотолајн, *Последња жалба*, 2004; Луиз Велш, *Тамерлан мора умреѝи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са меѝком*, 2010; Томас Франк, *Освајање кула: бизнис кулѝура, конѝракулѝура, усѝон хѝи конзумеризма*, 2003; Ралф Елисон, *Невидљиви човек*, 2014.

МИЛИЦА ШПАДИЈЕР, рођена 1989. у Београду. Завршила основне и мастер студије на Катедри за класичне науке на Филозофском факултету у Београду. Објавила збирке поезије *Шар-ѝланина*, 2019. и *Ново ѝробље*, 2022. Са грчког језика превела је роман *Касандра и вук* Маргарите Карапану, збирку песама *Афродѝѝа у ѝлавом* Петроса Стефанеаса и избор из поезије Томаса Цалапатиса *Ово месѝо*. Члан је Удружења новинара Србије, живи у Београду.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ